

Întrebările preliminare

- 1) Un import în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) și al articolului 30 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ presupune că bunul introdus pe teritoriul Uniunii trebuie să intre în circuitul economic al Uniunii sau este suficient să existe doar riscul ca acesta să intre în circuitul economic al Uniunii?

În cazul în care importul presupune intrarea unui bun în circuitul economic al Uniunii:

- 2) Bunul introdus pe teritoriul Uniunii Europene intră deja în circuitul economic al acesteia atunci când, prin încălcarea legislației vamale, bunul nu este plasat sub unul dintre regimurile prevăzute la articolul 61 primul paragraf din directivă sau, cu toate că inițial acesta este plasat sub un asemenea regim, ulterior, în urma unui comportament contrar legislației vamale, bunul în discuție nu mai este plasat sub regimul respectiv ori, în cazul unui comportament contrar legislației vamale, intrarea în circuitul economic al Uniunii presupune că, în urma acestui comportament ilicit, bunul a intrat în circuitul economic al Uniunii pe teritoriul fiscal al statului membru în care a fost săvârșit comportamentul ilicit și a putut face obiectul unui consum sau al unei utilizări?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 18 ianuarie 2018 –
Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser**

(Cauza C-32/18)

(2018/C 152/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă și pârâtă: Tiroler Gebietskrankenkasse

Intimat și reclamant: Michael Moser

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004” ⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că un stat membru competent în al doilea rând (Austria) trebuie să plătească, cu titlu de prestație familială, unui părinte, care are reședința și care lucrează în alt stat membru (Germania), competent în primul rând potrivit articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004, diferența dintre alocația pentru creșterea copilului (Elterngeld) primită din partea statului membru competent în primul rând și alocația pentru îngrijirea copilului stabilită în funcție de venit acordată de celălalt stat membru, în cazul în care ambii părinți locuiesc împreună cu copiii lor comuni în statul membru competent în primul rând și doar celălalt părinte lucrează ca lucrător frontalier în statul membru competent în al doilea rând?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ:

- 2) Cuantumul alocației pentru îngrijirea copilului care depinde de venit se stabilește în funcție de venitul realizat efectiv în statul în care are loc încadrarea în muncă (Germania) sau în funcție de venitul care ar putea fi realizat ipotetic dintr-o activitate profesională echivalentă în statul membru care este competent în al doilea rând (Austria)?

⁽¹⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 24 ianuarie 2018 –
Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, ca succesor în drepturi al Moneybox Deutschland GmbH**

(Cauza C-42/18)

(2018/C 152/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Trier

Pârâtă: Cardpoint GmbH, ca succesor în drepturi al Moneybox Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

Măsurile tehnice și administrative pe care un prestator de servicii le efectuează pentru o bancă care operează un bancomat și pentru plățile în numerar efectuate de aceasta prin intermediul bancomatelor sunt scutite de taxă potrivit articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾, în condițiile în care măsurile tehnice și administrative similare, pe care un prestator de servicii le efectuează pentru plata cu cardul a unor bilete de cinema nu sunt scutite în temeiul aceleiași dispoziții în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție din 26 mai 2016, Bookit, C-607/14 (EU:C:2016:355)?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1)

**Recurs introdus la 26 ianuarie 2018 de Toontrack Music AB împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 22 noiembrie 2017 în cauza T-771/16, Toontrack Music AB/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Recurentă: Toontrack Music AB (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Recurenta, care invocă trei motive distincte de recurs, solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;